

Bilag I.

DANSK TRAVSPORTS CENTRALFORBUND
FORENINGEN TIL DEN ÆDLE
HESTEAVLS FREMME
Den 8. marts 1973.

I tilknytning til lovforslaget om en revision af totalisatorbeskatning fremsendes til udvalgets medlemmer en fælles henvendelse fra den samlede danske trav- og galopsport.

Totalisatorbeskatningen af hestesporten i Danmark.

Al hestevæddeløb i verden idag forudsætter en fra staten givet bevilling til totalisatorspil, idet den helt overvejende del af banernes indtægter (80-90 pct.) hidrører fra totalisatorspil. Andre indtægter som entré, reklame m.v. er ubetydelige i forhold hertil. Det er derfor en politisk beslutning i det enkelte land, om man ønsker hestevæddeløb eller ej, i den forstand, at det er et spørgsmål om, hvorvidt staten vil indrømme en sådan bevilling til banerne på vilkår, der giver det økonomiske grundlag for afholdelse af væddeløb.

Vi skal ikke her gå i dybden med de mange forhold, som vi mener taler for, at man politisk indtager en positiv stilling til hestevæddeløb. Her skal kun erindres om, at hestesporten i Danmark næst efter fodbold er den sportsgren, der i løbet af året samler det største antal tilskuere og derved giver et bidrag til folks fritidsbeskæftigelse, og dette uden udgift for staten, sådan som man kender det fra andre sider af fritidsproblematikken, men tværtimod giver staten visse indtægter. Hestesportsbaner anses normalt for at være en del af miljøet, og det er vel næppe rimeligt at forestille sig, at f. eks. turistbyen København som eneste europæiske storby skulle være uden hestesportsbaner. Endvidere kan henvises til hestevæddeløbet, for hvilken Danmark med sit landbrug har ganske særlige naturlige betingelser på grund af klima og jordbundsforhold, hvor al fuld- og halvbloodsopdræt med dets

virkning også til ridesporten forudsætter væddeløbs som sit økonomiske grundlag. Endelig kunne der ved nedlæggelse af væddeløbsbanerne henvises til de sociale problemer af beskæftigelsesmæssig art hos det specialuddannede personel i stutierier, træningsetablissementer og baner, hvis specialuddannelse vanskeligt ville kunne finde anvendelse andre steder.

Ved at sammenholde afgiften til staten af totalisatorbeskatningen i forskellige lande (se underbilag 2 til bilag 1) fremgår det med tydelighed, at det danske afgiftsniveau på ca. 20 pct. til staten er helt enestående, idet man i andre lande opererer med en beskatning på mellem 1 og 5 pct. Det samme er også tilfældet i de øvrige europæiske lande, der ikke er omfattet i tabellen (Frankrig, Holland, Belgien, Østrig etc.). Dog finder man et noget højere afgiftsniveau for travløb i Sverige og Norge. Beskatningen af spillet for travløb i disse lande er en del højere end for galoppen, hvilket skyldes det faktum, at det er forbundet med relativt større udgifter at afholde galopløb end travløb. En galophest skal indtjene sit bidrag til dens egne udgifter på et langt færre antal løb end en travhest. Dette skyldes dels, at galopsæsonen kun er 2/3 af travsæsonen, at en galophest i løbet af en sæson kun tåler at blive startet halvt så ofte som en travhest, og endelig at en galophests aktive levetid er betydelig kortere end en travhests.

Det er ikke tilfældigt, at afgiftsniveauet til